

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Міжнародна науково-практична онлайн-конференція

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА В УМОВАХ
СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

14 квітня 2022 року

Біла Церква
2022

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Мельник Л.М., Грек І.М. «Русській мір» як політтехнологія: історія виникнення.....	5
Росавіцький О.О. Правда і міфи історії утворення російської імперії – погляд з 21 століття.....	7
Ордіна Л.Л. Діяльність УПА у другій світовій війні: бій під Гурбами (21-25 квітня 1944 р.).....	9
Настюк А.А. Роль Ігоря Рюриковича в боротьбі за княжу владу до його правління.....	11
Терещук М.М. Генезис юридичної відповідальності в публічному праві.....	15
Малишко Д.В., Терещук М.М. Теоретико-правове осмислення категорії «правова система».....	17
Козійчук Б.Р., Косович В.М. Поняття гідності: теоретико-правовий аспект.....	20
Касич Є.Ю., Лантух І.С. Булінг у дитячому середовищі: причини, наслідки та відповідальність.....	23
Процько М.І. Соціологічні та правові особливості анатомії людської деструктивності.....	25

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, фінансового та міжнародного права

Бровко Н.І. Проблеми правового статусу українських мігрантів в умовах військової агресії РФ.....	27
Мельник О.Г. Антикорупційні заходи у сфері сільського господарства в контексті відносин України з Європейським Союзом.....	30
Сімакова С.І. Природа права людини на свободу пересування: теоретико-правовий аналіз.....	32
Єфремова І.І. Особливості реалізації приватних прав в умовах воєнного стану.....	35
Домбровська О. Права дитини в умовах збройного українсько-російського конфлікту.....	37
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання порядку добровільного об'єднання територіальних громад.....	41
Вакулук В.Ф., Кондратюк Т.М. Правове регулювання обліку внутрішньо переміщених осіб.....	45
Копотун І.М., Рудик М.М. Нормативно-правове забезпечення безпеки дорожнього руху: міжнародний досвід.....	47
Оніщик Ю.В. Примирення сторін як спосіб вирішення митних спорів.....	50
Макарчук В.В. Діяльність бюро економічної безпеки України в умовах воєнного стану.....	53
Самойлович А.А. Адміністративно-преюдиційні питання у сфері безпеки дорожнього руху.....	56
Нікітенко О.І. Поняття, принципи та правове регулювання адміністративної відповідальності.....	58
Дем'янченко А.С., Заєць А.П. Проблеми нормативного закріплення адміністративного захисту прав громадян на доступ до державної служби.....	62
Ковальчук І.В. Правове регулювання податкових змін в українському законодавстві, покликаних підтримати економіку в умовах воєнного стану.....	65
Малишко І.В. Альтернативні способи вирішення податкових спорів в Україні.....	68
Щербина О.Є., Настіна О.І. Медіація: формування правової культури позасудового вирішення конфліктів.....	71
Коваль О.А. Принципи адміністративно-правового забезпечення діяльності адвокатури України.....	72
Сокиринська О.А. Правовий аналіз поняття «незаконного арешту» під час міжнародного конфлікту та конфлікту неміжнародного характеру.....	75

Диференційоване дослідження феномену агресії дозволило вченому довести, що біологічно запрограмованої у людини є лише оборонна агресія. Найбільш крайні прояви жорстокості - деструктивність - соціальний продукт. Цей висновок має величезне методологічне значення для всіх соціальних наук, у тому числі й кримінології: якщо злаякісна частка агресії не є вродженою, значить, вона не може вважатися невикоріненою.

Крім того, досліднику вдалося виявити ще один факт, який має важливе методологічне значення: прояв доброякісної агресії у людини гіпертрофовано соціальними умовами буття. Зміна цих умов також може значно знизити рівень агресивності [1].

Список використаних джерел:

1. Данилюк А.П. Проблема людської деструктивності у творчості Еріха Фромма. Мультиверсум. Філософський альманах. К.: Центр духовної культури, 2005. № 49.
Режим доступу https://www.filosof.com.ua/Jornel/M_49/Danyliuk.htm

СЕКЦІЯ 2

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ГАЛУЗІ КОНСТИТУЦІЙНОГО, АДМІНІСТРАТИВНОГО, ФІНАНСОВОГО ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

УДК 331.556.4: 314.74

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ УКРАЇНСЬКИХ МІГРАНТІВ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ РФ

Бровко Н.І.

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри конституційного права та
теоретико-правових дисциплін*

Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Україна

Із соціально-філософського погляду міграція це процеси руху людей у просторі, спрямовані на досягнення певних умов життя та діяльності. В якості основи просторово-територіальної рухливості людей може бути прагнення людей “вижити”, реалізація цілі чи ідеології або спосіб життя. Прагнення “вижити” варто пояснювати природнім бажанням людей в окремих ситуаціях. Зокрема мова йде про військове вторгнення Російської Федерації в Україну, в результаті якого понад 1,2 млн людей змушені були прибути до сусідніх країн-членів ЄС.

Міграція - це активне, діяльне начало у житті людей. Міграція сама по собі є “живим”, гнучким і мінливим феноменом, що особливо помітно в сучасний період, коли вона зазнає перетворення на потоки, які досить швидко можуть змінювати свій напрям. [1, с. 14–15]. Так у зазначених умовах громадяни змушені пересуватись по території, змінюючи свій напрям та країну перебування. При цьому кожен з учасників міграційного процесу виступає як окрема підсистема, що виконує соціальну функцію — задоволення певних потреб та реалізація певних інтересів.

Першочергово мігранта потрібно розглядати як особу. Особа – це індивідуум, який функціонує у певному суспільстві. Відтак, для аналізу постаті мігранта треба послуговуватися відповідними для цих рівнів категоріями: психологічними, культурними, релігійними, патріотичними, соціологічними й етичними, тобто сприймати мігранта передусім як людину, а не лише як предмет чужих дій, як інструмент задоволення чужих цілей, навіть найважливіших. Мігрант – це особа з власним обсягом досвіду, з власним світоглядом, зумовленим культурою, власними цілями і прагненнями. Окрім задоволення винятково матеріальних потреб (харчування, одяг, захист), мігрант, який приїздить до чужої країни, потребує простору задоволення своїх вищих потреб: культурних, релігійних, суспільних та потребує захисту його прав. Тому, у умовах активної міграції громадян України до зарубіжних країн в умовах військової агресії в їх державі питання забезпечення та гарантування їх прав є актуальним і нагальним.

З цією метою країнами ЄС було розроблено Директиву про тимчасовий захист. За нею громадяни України, переміщені внаслідок військового конфлікту, матимуть право на захист у всьому Європейському Союзі. Враховуючи масштаби масового прибуття до ЄС, Директива про тимчасовий захист пропонує забезпечити негайний захист громадян України та їх прав. Статус тимчасового захисту українці, які рятуються від війни, отримують автоматично після перетину кордону. Після цього вони можуть їхати у ту країну ЄС, де їм буде зручніше знайти місце проживання та матимуть право подати заявку на притулок. Крім можливості перебувати на території ЄС протягом часу дії директиви, тимчасовий захист надає право на проживання, доступ до ринку праці та житла, соціальна та медична допомога. Під доступом до роботи розуміють не лише можливість працювати, але також і займатися підприємництвом, і відвідувати курси підвищення кваліфікації чи здобуття нової професії. Діти, які прибули без батьків або інших родичів, отримують право на опікуна та доступ до шкільної освіти. Після отримання дозволу на проживання, подорожувати в інші країни Шенгену можна буде, але за звичними для безвізу правилами: не більше 90 днів за кожні 180 днів. Це набір мінімальних стандартів. Якщо ж якась держава Євросоюзу надає більшу та ширшу підтримку, то це лише вітається.

Ці права надзвичайно важливі для українців, та надають їм можливість не лише перебувати у безпеці а й продовжувати вільне існування.

Варто зазначити, що вказана Директива закріплює й окремі моменти, які сприяють реалізації громадян їх прав у країнах ЄС. До них відносять:

- спрощення прикордонного контролю (на кордонах ЄС з Україною: згідно з правилами Шенгену, прикордонники можуть тимчасово послабити прикордонний контроль у виняткових випадках для певних категорій осіб). Крім того, держави-члени можуть також вирішити здійснювати прикордонний контроль під час або після транспортування мандрівників у безпечне місце, а не в пункті пропуску. Ці заходи допоможуть скоротити час очікування на кордоні, щоб люди могли без зволікань дістатися до безпечного місця;

- гнучкість щодо умов в'їзду, за відсутності дійсного паспорта, візи, сертифікату ЄС про COVID-19;

- дозвіл перетину на тимчасових прикордонних пунктах пропуску за межами офіційних прикордонних пунктів пропуску, якщо дороги до офіційних пунктів перетину кордону перекриті;

- спрощений доступ для рятувальних служб та гуманітарної допомоги;

- дозвіл на перевезення особистих речей та домашніх тварин

Таким чином, Європа надає всебічну підтримку мігрантам з України в умовах військового конфлікту, забезпечуючи їм захист, надаючи підтримку. Особливо важливо надання людям, які потребують права на проживання, доступ до ринку праці та житла, медичну допомогу.

Таким чином вдається за необхідне розробка такої Директиви й на національному рівні для іммігрантів, які можуть прибувати в Україну. При цьому важливо віднайти компроміси у площині збереження емігрантами власної ідентичності та одночасно набуття статусу повноправних членів громадянського суспільства України. Також необхідним є забезпечення потрібною інформацією щодо країни призначення українських емігрантів, вивчення у різних навчальних закладах основ культури зарубіжних країн, толерантності тощо.

Список використаних джерел:

1. Преображенская Н. М. Миграция в условиях глобализации (социально-философские аспекты) : дис. ... канд. филос. наук : 09.00.11. М., 2007. 190 с.

2. Посельський В. Європейський Союз: інституційні основи європейської інтеграції: Смолоскип, 2002. 168 с.

3. Директива про тимчасовий захист <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52022PC0091&qid=1646384923837>